

[Kyed.]

tror, at de selv, naar de bliver klar over Lovens Bestemmelser, vil kunne indse, at de faar en berettiget Fortrinsret, som de i høj Grad vil kunne drage Nytt af ved fremtidige Akkorder. Det vilde være beklageligt, om en saadan Misforstaaelse, grundet paa Agitation fra konservativ Side, skulde brede sig i Haandværks- og Handelskredse — de bliver, som sagt, bedre stillet paa dette Omraade, end de tidligere har været.

Jeg er enig med Mindretallet i, at en Forudsætning for dette Lovforslags Gennemførelse er, at der ved andre Foranstaltninger skabes Rentabilitetsmuligheder for Erhvervet, og det er jo ogsaa med Henblik herpaa, at Flertallet i denne Sal er enig om at gennemføre adskillige betydelige Foranstaltninger. Jeg kan i denne Forbindelse pege paa, at det Krav, som det konservative Parti stillede ved den nuværende Akkordlovs Gennemførelse i 1931 — og det var en af deres Hovedbetingelser for at gaa med til den —, var en Skattelettelse paa 15 Mill. Kr. til Landbruget. Nu vil der gennem Forliget blive gennemført en Lettelse for Landbruget paa 20 Mill. Kr., og man skulde derfor forvente, at det konservative Partis Betingelse hermed var sket Fyldest.

I Betænkningen til det foreliggende Lovforslag giver det konservative Parti Udtryk for, at man ikke vil anse Indefrysningen for at være saa farlig — og det ærede Medlem Hr. Fibiger gentog det jo her —, men Mindretallet mener, at det, der skal til, maa være, at man kan skimte Muligheder for Rentabilitet for Erhvervet. Det konservative Parti kan jo principielt, som nævnt, ikke være imod en Indefrysning, efter den Behandling, som et andet Lovforslag har faaet i Dag, om hvilket den konservative Ordfører sagde, at det under visse Betingelser betød en kæpemæssig Indefrysning. Der skulde saaledes principielt ikke være noget i Vejen for, at det konservative Parti kunde gaa med til det foreliggende Lovforslag, men Betingelsen er, som sagt, at der kan skimtes Rentabilitetsmuligheder.

Nu mener jeg, at meget af det, som vil blive gennemført i den kommende Tid, vil være medvirkende til, at en saadan Lysning kan komme, og det konservative Parti giver selv Udtryk derfor, idet det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved Forelæggelsen af de konservative Lovforslag den 22. Februar udtalte — det findes Spalte 3161 —:

„... det er klart, at vi indtil videre

ikke mener at kunne fremsætte saadanne Forslag“ — her er Tale om Forslag, der har Henblik paa Prishævning — „naar man gennem Kronesaenkningen har ændret de økonomiske Vilkaar her i Landet“.

Det fremgaar heraf, at man forventer, at Valutasenkningen ændrer de økonomiske Vilkaar ogsaa i Retning af en Prishævning, hvilket ogsaa maa forventes at give Rentabilitetsmuligheder for Landbruget. Foreløbig afventer man altsaa de økonomiske Virkninger til det bedre. Men hvorfor saa ikke være med til at skabe Betingelser for, at mange Debitorer og Kreditorer ogsaa kan faa Lov til at afvente Virkningerne af de ændrede økonomiske Vilkaar — og det vil jo blive Tilfældet, naar man gennemfører et Lovforslag som det foreliggende.

Jeg forstaar navnlig ikke, at man fra konservativ Side kan indstille et Lovforslag som dette til Forkastelse, naar Partiet jo ønsker, at der skal foretages en fornyet Undersøgelse af de økonomiske Forhold i Sønderjylland. Hvorfor vil man ikke gennem denne Lovs Vedtagelse gaa med til at give Sønderjyderne Betingelser for ogsaa at kunne afvente de ændrede økonomiske Forholds Virkninger, saa at mange af dem, der er vanskeligt stillet dernede, kan blive hjulpet, det være sig Debitorer, som derigennem kan blive ved deres Ejendomme, eller Kreditorer, der kan faa en Del af deres Tilgodehavender udbetalt og gennem Hensigten faar Mulighed for senere at faa hele deres Tilgodehavende udbetalt?

Vi kender alle de økonomiske Forhold i Sønderjylland og ved, at Akkordloven i Forbindelse med Laanekassen har reddet mange fra Tvangsauktion. Det er ogsaa bekendt, at Sønderjylland har lagt Beslag paa ikke alene en forholdsmæssig Part af de 10 Millioner, der blev stillet til Raadighed ved den ældre Akkordlov, men paa ca. 2 Mill. Kr. mere. Disse Beløb er for en betydelig Dels Vedkommende gaaet til Kreditorer, der ellers ved Tvangsauktionerne vilde have mistet hele deres Tilgodehavende.

Jeg mener derfor — ogsaa under Hensyn til, hvad der kom frem i Landbokommissionens Underudvalg om dette Spørgsmaal —, at de Konservative burde være gaaet med til at vedtage Lovforslaget, og efter de Forhandlinger, der er ført i Landbokommissionens Underudvalg, havde jeg forventet, at man havde gjort det. Jeg maa beklage, at det ikke er blevet Tilfældet, samtidig med, at jeg udtaler, at selvfølgelig er ingen i denne Sal begejstret for Lovforslaget; det er jo kun Udtryk for de øko-